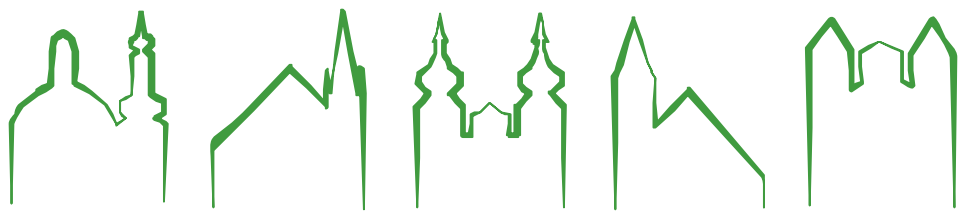

Život farností Znojma

4/2021

Ročník XXXI | Cena 10 Kč

Za církev synodální: společenství, spoluúčast, poslání

Pod tímto názvem zvolal Sv. Otec František synodu. Synodální proces bude trvat tři roky a je rozčleněn do troch fází: diecéznej, kontinentálnej a univerzálnej. Vyvrcholí Biskupskou synodou 10/2023 v Ríme. Sv. Otec nás všetkých pozýva, aby sme vykročili na spoločnú cestu: modlitby, rozlišovania, zdieľania a tak spoločne vnímali vnuknutia Ducha Svätého pre rozvoj Cirkvi dnes. Cirkvi sme my všetci a všetci môžeme prispieť k dobru.

Máme príležitosť byť Cirkvou blízkosti a počúvania. Dovoľme Bohu, aby v nás konal, aby nás mohol obdarovať, premeniť, nasmerovať... Dôverujme vedeniu Ducha Svätého a nechajme sa ním prekvapiť.

Sv. Otec nabáda, aby sme dávali pozor na riziká premeniť synodu na: formalizmus (kde nejde o obsah, ale len formu), intelektualizmus (nejde tu o študijnú skupinu s kultivovanými príspevkami ani o akési „vyrozprávanie sa“) a tretím rizikom je imobilizmus („vždy sa to robilo takto“ je lepšie nič nemeniť).

Modlitba papeža Františka za zahájenie synody

Prijd', Duchu svatý. Ty, ktorý probouzí nové jazyky a vkládaš nám do úst slova života, chraň nás, aby chom se nestali muzejní cirkvi, která je krásná ale nemá, s velkou minulostí a malou budoucností. Prijd' mezi nás, aby chom se v synodální zkušenosti nenechali přemoci zklamáním, nerozřídili proroctví, aby chom všechno nezredukovali na neplodné diskuse. Prijd', Svatý Duchu lásky, otevři naše srdce, aby chom naslouchali. Prijd', Duchu svatosti, obnov svatý lid věrný Bohu. Prijd', Duchu Stvořiteli, a obnov tvář země.

Synoda
2021
2023

Za církev synodální společenství | spoluúčast | poslání

Prežívajme preto synodu ako čas milosti, pre nás, pre naše farnosti, pre celú Cirkvi, ako príležitosť spolupracovať na Božom diele v dejinách. Koľko úsilia do synody vložíme, toľko ovocia môžeme čakať, že prinesie.

Pripomínáme, že cieľom synody, a teda tejto konzultácie, není vyprodukovať do-

kumenty, nýbrž
dát vzkličit snům,
probudit proroctví a vize,
přinést nové naděje,
rozhojnit důvěru,
obvázat rány,
navázat vztahy,
dát zazářit nadějnému úsvitu,
učit se jedni od druhých
a vytvořit pozitivní náhled,
který bude osvěcovat mysl,
rozehřívat srdce,
rukám navrátí sílu.

(Přípravný dokument bod 32)

Momentálne prebieha synoda na diecéznej úrovni, teraz je ten čas a príležitosť pre Vaše podnety a návrhy, ktoré sú pre Cirkvi dôležité.

Srdečne Vás teda pozývame zapojiť sa do synodálnych skupiniek v našich farnostiach, ktoré si vyberú jednu z 10 tém synody a počas troch stretnutí sa ňou budú zaoberať do 2.3.2022.

Podrobnejšie informácie o synode, ako aj možnosť prihlásiť sa do synodálnych skupiniek nájdete na farskej webovej stránke www.farnostznojmo.cz a na letáčikoch v kostoloch.

Tešíme sa na „spoločné putovanie“!

Sr. Viannea, koordinátor za farnosti

Z OBSAHU:

Sv. Olympius na olympiádě
Příběh louckých premonstrátů
Rozhovor s tvůrci Fařiště
Stalo se před 100 roky

333 slov

otce Jaroslava Laštovičky
z Hl. Mašůvek a Únanova

„Z nebe posel vychází, zdávna již žádáný, k Panně čisté přichází od Boha poslaný, ten rajský archanděl nazvaný Gabriel.“ Tak zpíváme v jedné sloce adventní písně. Písně, která se věnuje zásadnímu setkání v našich dějinách. Setkání Panny Marie a archanděla Gabriela. Vedli spolu dialog, který vyústil v plné přijetí Božího plánu ze strany svaté Panny, a tak se otevřela cesta k spáse nás lidí a v té souvislosti též k prvním Vánocům.

Při své kněžské službě jsem byl po každé na některém našem poutním místě. Ať už to byly Žarošice, kde jsem mohl být blízko Staré Matky svatožarošské, divotvůrkyně Moravy. Později u usmívající se Panny Marie v Netíně. A nyní jako strážce mariánské svatyně v Hlubokých Mašůvkách. Provázela mě stále naše pečující Matka, jež přesně a dokonale naplnila Boží plán. Díky jejímu ano můžeme o Vánocích zazpívat „*Pojďte všichni k jesličkám, do Betléma spějte, Spasitel dnes přišel k nám díky jemu vzdejte.*“ Ano, vzdejme mu díky, že přišel. Vzdejme mu díky, že nás po prvotním hříchu nenechal našemu osudu, ale přišel s velkolepým plánem záchrany. Vzdejme mu díky za Marii, vždyť tak důležité bylo její ano.

Co mám dělat já, člověk bídný, skrz naskrz hříchem prolezlý, co mám dělat? Opět si pomůžeme písní, kterou napsal můj předchůdce v Hlubokých Mašůvkách, důstojný pán František Poimon: „*Místo Betléma, pospěšme k oltáři a na kolena padněme s pastýři, zde před Ježíšem v oltářní svátosti s ponížeností... Tebe chcem v chrámě často navštěvovat, tobě se klaně, za všechno děkovat; dej ať v nás hoří Boží lásky plamen.*“ Přidržíme se oltáře Božího, kde se obět kříže zpřítomňuje. To je naše jistota v těžkostech a bolestech, které právě prožíváme. Zde, při oltáři, se učíme jako svatá Panna přijmout Boží vůli. Žďyť i ona neměla snadný život, musela toho mnoho přenosit.

Pospěšme k oltáři, tam padněme na kolena. Jedině tam nás zapálí plamen Boží lásky, abychom vytrvali v duchovním zápase, a to co se děje kolem, nás nezničilo, ale naopak pomohlo růstu do Boží náruče v nebi.

Nechte se, prosím, očkovat proti covid-19!

P. MUDr. Mgr. Martin Moravec, O.Cr., kněz, lékař, nemocniční kaplan a vysokoškolský pedagog, připravil krátký a jednoduchý přehled důvodů, proč se nechat očkovat.

Já ale nevím, jsem dost nemocný...

... tím spíš! Až na vzácné výjimky platí, že čím víc má člověk nemocí, tím spíš potřebuje ochranu. Protože tím spíš mu hrozí těžký covid.

Já jsem mladý a zdravý...

... mladí na covid (většinou) neumírají, ale i oni mívají komplikace: plicní embolie, poruchy paměti, potíže s dechem a další. Někdy jsou na dlouho neschopní běžného života.

Ale vakcíny nejsou dost ozkoušené...

... dnes je málokterý lék tak ozkoušený jako ony. Podalo se několik miliard dávek, vše pod drobnohledem veřejnosti. Vakcíny na bázi mRNA předčily mnohá optimistická očekávání co do bezpečnosti i účinnosti. Léčba covid znamená podání množství dalších léků!

Ale co ty dlouhodobé nežádoucí účinky, ty zatím nikdo nezná...

... to je pravda jen zčásti; mRNA vakcíny obsahují malou část viru: Pokud u někoho způsobí závažné problémy, tím spíš způsobí celý virus, který se navíc při nákaze v těle množí.

Vakcíny stejně před covidem neochránějí...

... neochrání před infekcí, ale před těžkým průběhem téměř vždy ano. A to je cíl – aby lidé na covid-19 neumírali a aby nemocnice mohly sloužit i pacientům bez covidu.

Lepší je přirozeně získaná imunita...

... přirozeně i očkovaním získaná imunita vydrží cca půl roku. Jenže ta „přirozená“ je často za cenu dlouhodobých následků. Navíc je možné, že posilující dávka navodí imunitu delší.

Pokud onemocním, tak už přece máme léky...

... máme monoklonální protilátky za desítky tisíc korun. Ty jsou vyhrazené pro rizikové pacienty a musí se podat včas. Ostatní léky jsou jen podpůrné, nejde o cílenou léčbu.

Jsou v tom stejně jen finanční zájmy farmaceutických firem...

... náklady za uplynulá dva roky pandemie nelze vyčíslit. Prodělávají na ní skoro všichni, i farmaceutické firmy. Očkování

stojí řádově 1000 Kč. Otevřená společnost, otevřené nemocnice a léčba jiných nemocí by těmto firmám vydělaly daleko víc.

Jsou i jiné nemoci, s tím covidem se to dost přehání...

... jsou. Ale může se stát, že pro Vás s infarktem, mrtvicí, nádorem nebo jen zánětem slepého střeva nebude v nemocnici místo. Nebo se v nemocnici nakazíte a kromě původní nemoci budete muset bojovat i s covidem.

Nechci už žádná omezování, chci zase normálně žít...

... to asi všichni! Proto vědci, společnost a celé státy napřely síly do hledání řešení. Vyvinuté vakcíny mohou z covid-19 udělat nemoc, na kterou se nebude umírat. Děti budou znovu chodit do škol, senioři nebudou přežívat v izolaci, zdravotníci padat „na ústa“, lidé přicházet o práci, stát ušetří peníze pro řešení jiných palčivých problémů.

Očkování znamená ukázat imunitě nepříteli dřív, než se s ním setká „na živo“. Znamená vycvičit imunitu na boj s nepřitelem, takže se z covidu může stát běžná respirační nemoc, která přestane zabíjet a paralyzovat svět. Nejde o žádnou magii. Očkování je skutek lásky k těm nejzranitelnějším – dětem, seniorům, nemocným. Ale také unaveným zdravotníkům, lidem ohroženým ztrátou zaměstnání, vysíleným rodičům...

Jak se na to dívá víra?

Jak? Přišla nemoc, ohrožení, krize. A člověk použil rozum, který dostal od Boha. Využil znalosti a vyvinul vakcíny, které zachraňují miliony životů. Náboženské autority včetně papeže Františka vybízejí k jejich používání a spravedlivé distribuci i pro chudé. Jde o skutek lásky a ohleduplnosti ke zranitelným.

Je na místě se ptát, odkud přichází onen „duch nedůvěry“. Věříme v existenci pokoušení. Co tedy sledují síly, jež podporují rozdělování společnosti, nedůvěru v systém, nedůvěru v opatření, nedůvěru v autority, nedůvěru ve vědu, nedůvěru v druhého člověka? Odkud „vane“ vše, co vede k agresivitě, neohleduplnosti, zpochybňování, uzavírání se ve svém myšlenkovém světě? Je člověk, který tyto síly vpustí do svého života, skutečně svobodný? Na svobodu se totiž často odvolává. Nebo je naopak vydán napospas manipulacím skrze zakoušený strach, naštvanost, nedůvěru, argumentaci vlastního „svobodného a nezávislého“ myšlení? Uvažuje svobodně ten, který si do svých představ nenechá nikým a ničím mluvit, nebo ten, který si své představy ověřuje a snese jejich kritiku?

Myslím, že očkování ukazuje na mnohem hlubší problém společnosti, a to nejen v ČR, ale celosvětově. Pokud totiž pod dojmem „nezávislého myšlení“ zpochybňujeme autority a rozumovou argumentaci, mohou se i menší krize stát kritickými. „Rozdrobená“ a „rozdělená“ společnost je

slabá a nedokáže se bránit. Nevěří totiž druhému, věří jen těm, kteří „nevěří s nimi“.

Opravdu prosím, věřme v člověka a věřme i ve schopnost rozumu, ve vědecké poznání. Covid-19 je problém, který lze řešit. Jeho neřešení ale zabíjí. Nechme se očkovat. Vakcíny jsou ověřené a možná bez-

pečnější než mnohé „ozkoušené“ léky, které běžně bereme na bolest hlavy či kolena.

*P. MUDr. Mgr. Martin Moravec, O.Cr.
Interní klinika FN Královské Vinohrady, Ústav humanitních studií v lékařství 1. LF UK
(Zdroj: www.cirkev.cz)*

„Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává od církve třetího tisíciletí“ (papež František)

Co je to synoda?

Slovo synoda znamená doslova „společně na cestě“. Jde o nový impuls papeže Františka a jeho spolupracovníků, abychom my všichni znovuobjevili své místo ve společenství církve, aktivně se podíleli na jejím životě a usilovali o naplnění poslání církve. Od prvních staletí se slovem „synoda“ označují církevní shromáždění svolaná na různých úrovních.

Co je tedy synodální proces?

Zapojení všech pokřtěných celé katolické církve, kteří – vedeni Duchem Svatým – mají skrze naslouchání všem lidem vyjádřit své názory a podněty, vedoucí k rozvoji církve.

Týká se mě osobně?

Ano! Vykročit na tuto cestu může každý, kdo chce spolu s ostatními přiložit svou ruku a srdce ke stavbě církve. Takové církve, jak ji zamýšlí Kristus. A ptá se Tě: „Co si o mně a o mé církvi myslíš Ty?“

Je synodální proces projevem nějaké módní vlny „demokratizace církve“?

Nikoli! Tento proces chce být procesem naslouchání celému Božimu lidu, všem

v církvi: od prostých křesťanů, přes kněze, biskupy až po papeže. Všem je dáno promlouvat a naslouchat! V tomto procesu mají zejména biskupové, stojící v čele jednotlivých diecézí, naslouchat tomu, co říká Duch Svatý prostřednictvím křesťanů v jejich diecézích.

Jak bude synodální proces realizován?

Synodální proces bude mít podobu několika setkání v malých skupinkách, v průběhu kterých se křesťané budou společně zamýšlet nad předloženými tématy a budou společně formulovat vlastní zkušenosti, přání a očekávání. Následně budou vypracované „syntézy“ z diecézí postoupeny k dalšímu přemýšlení a diskuzi na úrovni jednotlivých kontinentů. Celý proces dotazování bude završen vlastním zasedáním biskupské synody v říjnu 2023.

Co je vlastně cílem synody?

Cíl i metoda jsou obsaženy v samotném motto: „Za církev synodální: společenství, spoluúčast a poslání.“

Jaké konkrétní otázky budou například řešeny?

- Jaký prostor k promlouvání v církvi máme (muži, ženy, děti, seniři...)?
- Jaký prostor je mi dán k tomu, abych se mohl podílet na rozhodování a směřování života mého křesťanského společenství?
- Jak vedeme sami sebe ke schopnosti naslouchání druhým v našich společenstvích?
- Jakým skupinám lidí se v církvi dosud nedostatečně naslouchá?
- Jak se můžeme aktivně zapojit do slavení liturgie, je-li liturgie dílem celého shromážděného Božího lidu?
- Jak dochází v našem církevním společenství k vytyčení priorit a cílů k dosažení? Kdo rozhoduje?

A jaký bude praktický dopad celého procesu?

Celý synodální proces bude především obdobím rozlišování a naslouchání Duchu Svatému, na který naváže fáze realizace podnětů. Ta vnese do života církve nové oživení struktur a příležitosti k naslouchání všem, k rozlišování, k dialogu a oživení stylu rozhodování, a to jak na úrovni místních církevních společenství, tak na úrovni celé církve.

(Zdroj: www.cirkev.cz)

17. listopad v Louce

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce si farníci připomněli důležitost data 17. listopadu – Dne boje za svobodu a demokracii a tím vzpomněli na oběti totalitního režimu a na všechny politické vězně. Mši svatou na tento úmysl sloužil P. Ladislav Bublán. K důstojnosti celé akce přispěla i přítomnost krojovaných členů spolku Orel jednota Znojmo.

Křesťanský spolek Orel se hrdě hlásí k vlastenectví, starobylosti naší organizace, víře a respektu předchozích orelských generací. Mnoho členů Orela bylo obětmi komunistického režimu. V loňském roce proto náš spolek Orel nechal u pomníku politických vězňů v Louce instalovat pamětní desku, která nese jména těchto vězňů na Znojmsku, mezi nimi jsou i jména našich bratří a sester. Osudy politických vězňů jsou nám příkladem, že se nesehnuli před diktaturou komunismu a nezaprodali svoji lásku a úctu k člověku, k pravdě a víru v Boha. Pomník, který u kostela v Louce

představuje železný kříž s pamětní deskou, není jen pouhá vzpomínka. Je to také vyjádření nesouhlasu s komunistickým režimem a připomínka zmařených lidských životů. Životy politických vězňů a jejich rodin byly tvrdě poznamenány a poškozeny. Na tyto osudy mluví, jak se jim říkalo, se nesmí zapomenout. Nelze jen vzpomínat, ale pamatovat! Demokracii a svobodu uhájíme jedině tehdy, když přemůžeme sami v sobě nenávisť, pohrdání druhými a budeme mít úctu a toleranci k druhým. Bez slušnosti a zbožnosti nemůže demokracie existovat a růst. Nesmíme ztratit naději, jako ji neztratili odbojáři II. světové války, III. odboj a oběti 20. století, tedy oběti nacismu a komunismu.

Mezi zúčastněnými mše sv., kteří si v den státního svátku přišli připomenout události 17. listopadu a uctít památku všech obětí, byli i představitelé města Znojma a členové KDU – ČSL místostarosta MUDr. Pavel Jajtner a radní Marek Venuta.

Místostarosta MUDr. Pavel Jajtner pronesl po mši sv. u pomníku povzbudivá slova a připomněl osudy obětí poznamenaných krutostí a děsem totalitní nenávisti.

Vraťme naší zemi zpět ideály křesťanských hodnot pravdy a lásky, které nejsou možné bez víry, úcty a vážnosti vůči druhému.

*Ludvík Mihola,
starosta spolku Orel jednota Znojmo*

Práce o sv. Olympiovi vyhrála olympiádu

LUCIE VEŠKRNOVÁ je studentkou maturitního ročníku Gymnázia Dr. Karla Polesného ve Znojmě. Na začátku června se stala absolutní vítězkou v celostátním kole dějepisné olympiády, která nesla název Labyrinthem barokního světa. V rámci soutěže musela Lucie vypracovat i písemnou práci, kterou pojala jako ne-tradičního průvodce po znojenských barokních památkách. Její Cesta barokního poutníka kopíruje průvod ke slavnostem sv. Olympia a znovu oživuje dávnou historii našeho města a jeho polozapomenutého patrona, jehož stojí za to si obzvlášť v dnešní době připomenout.

Pro svoji práci jste si zvolila téměř zapomenutého patrona našeho města sv. Olympia. Kde jste na tohoto světce narazila a čím Vás oslovil, že jste vybrala právě jeho?

Musím přiznat, že původní nápad vzešel od historika Jihomoravského muzea ve Znojmě, pana Eckla, který mně o sv. Olympiovi řekl a vnukl mi nápad se zakomponováním právě sv. Olympia do připravované práce pro celostátní kolo dějepisné olympiády. Jelikož jsem o sv. Olympiovi do té doby nic neslyšela, tak jsem byla zprvu trochu skeptická, pak jsem se však ponořila do historie a snažila se získat co nejvíce informací o tomto světci. Přiznám se, že získávání informací bylo v této „coronavirové“ době velmi obtížné, ale o to zajímavější. Zjistila jsem, že sv. Olympius je s městem Znojmem, coby jako patron města, velmi úzce spojen a že byl v historii významnou osobností, která byla v době baroka uctívána jako ochránce proti moru, nemozem a ohni.

Můžete nám tohoto pozapomenutého světce přiblížit?

Olympius, jeden z mnoha prvokřesťanských mučedníků, byl římský vysoký vojenský důstojník a tribun, který žil v 1. pol. 3. století. Na příkaz císaře Valeriána se podílel na pronásledování křesťanů, avšak po rozmluvě se svatým Symfoniem se obrátil na křesťanskou víru a nechal se spolu s manželkou a synem pokřtít. Když se to pohanský císař Valerián dozvěděl, nechal Olympia zatknout a upálit. Jeho ostatky byly uloženy v kryptě římského kostela sv. Františky Římské, odkud byly roku 1636 přivezeny jezuitou P. Nicolausem Lanciimem do Znojma. Relikvie byly do města přivezeny ve zlaté schránce na červených nosítkách, za zpěvu devíti sborů, které představovaly devět kůrů andělských, a byly

uloženy na oltář v kostele sv. Michala v den sv. Bartoloměje. Při této příležitosti se konala velká několikadenní oslava a slavnostní průvod procházel městem v čele se všemi církevními hodnostáři. Celá slavnost stála 8 000 zlatých. Od roku 1680 je sv. Olympius uctíván jako patron města a ochránce proti moru, nemozem a ohni. V roce 1680 se konal průvod s jeho ostatky po městě a radní příslibili konat procesí vždy v den výročí přenesení jeho ostatků. V kostele sv. Michala je dodnes uchována část ostatků ve dvou schránkách na hlavním oltáři a v jedné schránce na oltáři (jemu zasvěceném) v první boční kapli po pravé straně.

Co přesně byly slavnosti sv. Olympia?

Oslavy sv. Olympia se ve městě konaly vždy koncem srpna (neděle po sv. Bartoloměji). Významná oslava 100. výročí je popsána v deníku Louckého kláštera. Byla zahájena v sobotu 25. srpna 1736 ve večerních hodinách a pokračovala po celý oktav. V sobotu, v předvečer svátku, vyšlo z jezuitského kostela sv. Michala procesí s ostatky mučedníka směrem k Louce. Opat Louckého kláštera vyšel ostatkům vstříc a doprovodil je do klášterní baziliky v Louce na hlavní oltář, kde pro ně byla zřízena zvláštní výstavní schránka a zpíváno Te Deum. Následujícího dne v neděli byla v časných ranních hodinách sloužena mše u ostatků. Po mši vyšlo procesí opět směrem k městu. Ve městě u Dolní brány se ostatků ujali čtyři znojemští radní, ti je přenesli před radnici na Obrokovou ulici a zde byla nosítka odevzdána opět jezuitům, kteří ostatky odnesli do kostela sv. Michala, kde byly uloženy zpět na hlavní oltář. Následovaly další mše a kázání, které pokračovaly i následující dny. Dle historických pramenů se jednalo o velkou pompézní slávu, kdy byly postaveny slavobrány a město bylo překrásně vyzdobeno, sjelo se sem velké množství lidu, probíhaly trhy, město slavilo a bylo plné zábavy. Tyto slavnosti úcty ke sv. Olympiovi se konaly ve městě pravidelně každý rok. Bohužel historické události 20. století přispěly k tomu, že tradice upadla v zapomnění. Poslední zmínku o upadající slávě patrona města jsem našla v písemnostech z roku 1936.

Objevila jste v postavě sv. Olympia něco nadčasového, co by mohlo oslovit i současné obyvatele Znojma?

Myslím, že mnohé místní obyvatele by překvapilo, že tady vůbec nějakého sv. Olympia, patrona města, máme. Jak jsem zjistila, o existenci tohoto světce mají ponětí pouze historikové a lidé, kteří se o historii více zajímají.

Narazila jste při Vaší práci na něco z historie našeho města, co Vás překvapilo?

Dozvěděla jsem se o historických církev-

ních oslavách, které byly s přenesením ostatků sv. Olympia spjaty. Při bádání po barokních památkách Znojma jsem se také dozvěděla, jak důležitou roli město Znojmo v historii sehrálo a jaké události jsou s městem spojeny. Také mne překvapilo, kolik důležitých osobností českých dějin Znojmem byl jen „prošlo“ nebo Znojmo navštívilo.

Tak například:

- král Ferdinand I. (1561)
- r. 1567 – konání zemského sněmu za přítomnosti krále Maxmiliána
- r. 1600 a 1611 – konání zemských sněmů
- r. 1619 – stavovský předák Matyáš Thurn se zmocnil Hradiště
- r. 1628 – konal se zde zemský sněm – bylo přijato Obnovené zřízení zemské pro Moravu, přítomen i Ferdinand II.
- r. 1631-1632 – pobýval zde Albrecht z Valdštejna – Starhemburský palác na Horním náměstí
- r. 1723 – pobyt císaře Karla VI. s chotí a s Marií Terezií, na jejich počest byla ve Znojmě uvedena 1. opera
- r. 1742 – obsazení města Fridrichem II. Velikým
- r. 1754 – sestrojení bleskosvodu Prokopem Divišem
- r. 1767 – vstoupil do pekařského učení Klement Maria Hofbauer – patron města Vědně a Varšavy
- r. 1805 pobyt Napoleona

Kam ve Znojmě byste určitě pozvala barokního návštěvníka?

Doporučila bych mu procházku naším městem po barokních památkách, která by kopírovala cestu barokního poutníka, tak jak ji mám uvedenou ve své práci – to znamená od kostela sv. Michala, přes Horní náměstí – s pohledem na věže kostela Nalezení sv. Kříže, okolo Ugartova paláce, kolem Starhemburského paláce ke Znojenskému pivovaru (vyhlídka na klášter na Hradišti, kapli sv. Antonína Paduánského a kapli proroka Eliáše), okolo kostela sv. Mikuláše (barokní kazatelna), s vyhlídkou na Deblínský zámek (dnešní znojenský hrad), dále na Masarykovo náměstí (dříve Dolní), okolo Morového sloupu a kostela sv. Jana Křtitele s kapucínským klášterem do premonstrátského kláštera v Louce. Myslím si, že by to byla velmi hezká a příjemná procházka.

Letos Vás čeká maturita. Budete se dále věnovat historii, nebo Vás zlákal jiný obor?

Hodně o tom nyní přemýšlím a zatím se stále ještě rozhoduji. I kdybych se ale rozhodla na univerzitu pro jiný obor, historii bych úplně nezavrhl, chtěla bych se jí i nadále zabývat. Co však jistě je, že touha po objevování střípků naší historie v mém srdíčku zůstane navždy.

Kterou znojemskou barokní památku jste si nejvíce oblíbila?

To je velice těžká otázka. Mám ráda kostel sv. Michala se zvonicí, která je netradičně postavená mimo kostel. Myslím, že i barokní podoba Starhemburského paláce neodmyslitelně patří k Hornímu náměstí. Ulici Horní Českou si také jen málokdo dokáže představit bez dvou věží barokního kostela Nalezení sv. Kříže. A barokní kaple sv. Antonína Paduánského a proroka Eliáše neodmyslitelně patří k Hradišti. Nemluvě o premonstrátském Louckém klášteře. Líbí

se mi „barokní“ Znojmo jako celek.

Ze všeho nejvíce mě na historii baví objevovat věci, které jsou pro většinu lidí neznámé a zapomenuté. Proto kdybych si měla vybrat jen jednu svoji nejoblíbenější barokní znojemskou památku, tak by to kupodivu nebyl žádný kostel, zámek či palác, nýbrž kazatelna. Barokní kazatelna ukrytá v gotickém kostelu sv. Mikuláše.

Kazatelna je ve tvaru zeměkoule, nad níž se vznášá sám Stvořitel v podobě slunce. Líbí se mi na ní, že je ztotožněním baroka. Jak prohlásil Leo Spitzer: „Barokní člověk

možná neexistuje, co ovšem existuje, je barokní postoj, jenž je základním křesťanským postojem“. A právě kazatelna ve sv. Mikuláši i dnes symbolizuje, že nezáleží na tom, kudy na zeměkouli naše cesta povede, Bůh je s námi, ať jdeme od severu k jihu, od východu k západu, nebo procházíme planetu křížem krážem.

Při psaní práce jsem si uvědomila, že celý náš život je jako cesta poutníka. Cíl máme daný, cestu si však můžeme zvolit sami.

Ptala se Petra Bláhová

Příběh louckých premonstrátů

4. část – Loucký klášter od Šebestiána II. Fuchse po počátek 18. století

Opat Šebestián II. Fuchs Bádenský (z knihy *BONUM OPUS: Premonstráti v Louce (1190-1784)*)

Šest týdnů po pohřbu „nového zakladatele“ louckého kláštera zvolili spolubratři kanovníci ze svého středu zcela dle intencí zemřelého opata jeho nástupcem **Šebestiána Fuchse**. V pořadí druhý Šebestián v opatském úřadu pocházel z Badenu u Vídně a do seznamu louckých představených vstoupil jako Šebestián II. Bádenský. Do Louky přišel krátce po svém předchůdci v roce 1574 a opat Freytag si jej velmi brzy oblíbil. Fuchs pak pokračoval v započatém díle a jeho snad nejvýraznějším počinem bylo **zřízení vlastní knihtiskárny**. Léta vyjednávání byla završena v roce 1594, kdy byl do Louky přivezen tiskařský lis, a tak na přelomu let 1594/1595 mohla tiskárna začít fungovat. Výraznou osobností loucké officíny se stal Slezan **Jan Willenberg**, rytec a kreslíř, který v Louce působil mezi lety 1595-1600 a jehož dílem je unikátní rozměrná signovaná viněta, představující sv. Václava (patrona loucké kanonie) a kolem

ně různé typografické profese. Tiskárna produkovala především katolickou apologetickou a homiletickou literaturu a za dobu své činnosti dala vzniknout více než dvěma desítkám knih. Jednou z prvních byl i Fuchsovův protiturecký spis *Geistliche Kriegsrüstung wider den... Türcken* (Duchovní válečná výzbroj proti Turkům), který vyšel v roce 1595. Činnost tiskárny je doložena ještě v roce 1612. Toho roku odešel do Vídně tiskař Johann Fidler a tiskařské práce ustaly. Po několika letech nečinnosti byla z příkazu olomouckého biskupa Františka kardinála z Ditrichštejna převezena do Mikulova a tam v letech 1630-1639 fungovala jako tiskárna tamních piaristů.

Na sklonku 80. let 16. století se Louka dostala do vleku mezinárodně politické situace. Především nepokojná uherská hranice s Turky působila císaři Rudolfovi II. těžkou hlavu. Loucká kanonie, jako jeden z nejbohatších moravských řádových domů, byla v roce 1587 nucena na příkaz císaře vypravit 18 ozbrojených jezdců a vůz se čtyřmi koňmi. Náklady samozřejmě nesl klášter. Ten musel strpět i to, že v jeho vsích byli ubytováni vojáci, kteří často svou nespokojenost dávali najevo rabováním a plněním. Prosté vesnické obyvatelstvo, trápené rozmary nevědecké soldatesky, nebylo schopno plnit své poddanské závazky vůči klášterní vrchnosti a opat byl nucen se zadlužit. Kromě toho se Fuchs podobně jako Freytag musel vyrovnávat s neblahými důsledky reformace v konfesně rozděleném klášterním panství a ve městě Znojmě. Někdy až tvrdé jednání opata s poddanými končilo stížností u císařského dvora. Tak tomu bylo i v roce 1595, kdy si zřejmě nekatoličtí zplnomocněnci z klášterních vsí Suchohrdel, Oblekovic, Bohumilic, Sedlešovic, Nesachleba a Tasovic posteskli u císaře na to, že je opat Fuchs vyhání z jejich statků. Všechny tyto neblahé okolnosti nakonec vyústily v opatovu rezignaci. Šebestián II. se stáhl do ústraní a stal se proboštem v klášteře sester premonstrátek v nedalekém dolnorakouském Perneggu. Jako důvod své rezignace prý uvedl, že nezná moravskou

řeč a že trpí vleklou nemocí.

13. února 1599 byl novým opatem zvolen **Šebestián Labis**, pocházející z Chotěboře v Čechách. Uzavřel tak pomyslnou trojici opatů – reformátorů a podobně jako jeho předchůdce Fuchs pokračoval v reformním programu opata Freytaga. Labis přišel do Louky v roce 1578. Jako schopný organizátor byl v roce 1595 zvolen převorem ženského premonstrátského kláštera v Nové Říši a o rok později podpřevorem v Louce. Hlavním bojištěm opata Šebestiána III. S přebujelým protestantismem se stala kazatelna znojemského farního kostela sv. Mikuláše, jehož byla loucká kanonie kolátorem. Zde se věrným pomocníkem opata stal jeho spolubratr, oblíbenec opata Freytaga, znojemský děkan Jiří Sumbold (pocházel z Loděnic, opat Freytag se jej ujal jako sirotka, jeho rodiče byli luteráni). Působení opata Labise trvalo necelých devět let. Šebestián III. zemřel ve Znojmě v září 1607.

Uprázdňení opatského stolce využil Rudolf II. a vnutil louckým premonstrátům dosavadního probošta u sester premonstrátek v Doksanech **Zikmunda Kohelia**. Vnucená volba vyvolala pochopitelný efekt. Kohel nebyl oblíben a nadto se ještě projevil jeho neschopnost účelně a promyšleně vést klášterní hospodářství. Dluhy kláštera každým nepromyšleným krokem opata narůstaly. V roce 1614 tedy vizitoval loucký klášter i přes odpor Kohelových příznivců – strahovského opata Kašpara z Questenberku a pražského arcibiskupa Jana Lohelia (někdejšího strahovského opata) – olomoucký biskup a kardinál František z Ditrichštejna. Komise v čele s Ditrichštejnem po skončení vizitace konstatovala, že klášter pod Kohelovým vedením neprosperuje a kanovníci nemají ve svého opata důvěru. Bylo by tedy nejlepší, kdyby opat rezignoval. Kohel se podvolil a stal se farářem v Šenově. Po odjezdu komise však neváhal tvrdit, že své rozhodnutí učinil pod nepřiměřeným nátlakem a všemožně se snažil do Louky vrátit zpět jako její opat. To se mu však i přes veškeré vynaložené úsilí nepodařilo.

Důsledky této trpké zkušenosti se odrazily v rozhodnutí louckých kanovníků zvolit si opata ze svého středu. Ovšem ani toto rozhodnutí a následné volby nevedly ke kýženému cíli. Do tristní záležitosti zasáhl až arcibiskup Lohel a v roce 1614 byl opatem zvolen na jeho návrh dosavadní tepelský premonstrát **Kašpar Ludvík Stodský**. Tomu bylo dopřáno pouhých pět let opatování. Zemřel v roce 1619 a jeho nástupcem se stal **Jeroným Schall ze Schallenheimu**. Opat Jeroným nastupoval na opatský stolec ve složité době stavovského povstání. Nejistá a pro katolickou stranu nebezpečná doba jej donutila ukrýt klášterní poklad na znojemské radnici. Záhy byl opat jedním ze stavovských vůdců Matyášem Thurnem zajat a uvězněn ve znojemském dominikánském klášteře, mikulášského kostela se

raského kláštera se mu podařilo oživit loucké hospodářství. I jeho spolubratři jej měli rádi a Lachenius jim byl dobrým otcem.

Klidu se však Louka netěšila dlouho. Závěrečná léta třicetileté války a s nimi spojená **švédská invaze** zasáhly i kraj kolem Znojma. První Švédové do kraje přitáhli už počátkem března 1645. Další přicházeli v následujících dnech a 22. března přijel v čele hlavního vojenského sboru sám **generál Linart Torstenson** a nuceně se ubytoval v Louce, odkud vyjednával se Znojemskými. Město muselo nakonec vyplatit obrovskou sumu výpalného (24.000 zlatých) a klášter a jeho statky byly vyrabovány, přestože opat Lachenius vyplatil Švédům tučné výkupné. Neprátele se z města a kláštera stáhli teprve po statečné obraně Brna na den Nanebevzetí Panny Marie – 15. srpna. Klidu si však opat Lachenius dlouho neužil. Zemřel 9. září 1653.

Jeho nástupcem se stal znojemský rodák a věhlasný kazatel a děkan u sv. Mikuláše **Hroznata Fuchs**. Ten však náhle zemřel už následujícího roku. V roce 1655 byl pak opatem zvolen **Matthäus Paul**, doktor teologie na univerzitě ve španělské

mi toužil po **sepsání klášterních dějin**, tak tedy během jeho opatování sepsal kanovník Bartoloměj Stölzl známou *Thecu arcanorum*. Pleyer nakonec v roce 1679 na opatskou funkci rezignoval a na doživotí dostal do užívání vsi Budeč a Štěpkov. Odešel do novoříšského kláštera a tam v roce 1689 zemřel.

Když Pleyer klášter opustil, byl jeho nástupcem zvolen **Gregor Klein**. Počátek jeho opatování nebyl příliš šťastný. V roce 1680 se krajem přehnal mor. Opat a celý loucký konvent nasadili veškeré síly a snažili se ulehčit těm nejpostiženějším vesnicím – Sedlešovicím a Starému Šaldorfu. Za to si prý u olomoucké biskupské konzistoře vysloužili zvláštní pochvalu. Počty obětí však byly i přes tuto snahu veliké a mezi Sedlešovicemi a Novým Šaldorfem vznikl morový hřbitov.

Opat Klein pokračoval v rozšiřování hospodářské základny kláštera. V roce 1688 koupil vesnice Damnice, Suchohrdly u Miroslavi a Smolín, o čtyři roky později i městečko Miroslav s vesnickým zázemím. Výhodná ekonomická situace přála i Kleinovu dalšímu smělému plánu, kterým měla být nákladná **přestavba klášterního kostela**. Během osmi let byla postavena chrámová loď navazující na starý presbytář a celý kostel byl vybaven vysoce kvalitním zařízením z dílen salcburských kameníků. Kvalitou a uměleckým zpracováním vyniká především vstupní mramorový portál se sochou sv. Václava a schodištěm od Andrease Götzingera. Pozornosti jistě neuniknou ani další doplňky – křtitelnice a kazatelna, jejíž stříšku zdobí socha sv. Václava z dílny Franze Perneggera. Starý kostelní mobiliář byl rozdan louckým patronátním a inkorporovaným farám. Zde je třeba zmínit, že prosiměřický kaplan Kašpar Krausenek dostal sochu Panny Marie, která stála u zrodu poutního místa v Lechovicích. Opat Keln tak bezděky položil základy lechovické poutní tradice, která se měla naplno rozvíjet za opatování Vincence Wallnera. Přestavba kostela byla dokončena v roce 1696, což hlásá i oslavný nápis nad portálem.

Klein prý byl velmi učený, přátelský a přívětivý, jako dobrý správce svých statků během svého opatování splatil veškeré dluhy kanonie ve výši 100.000 zlatých. Zemřel 19. prosince 1697.

V lednu 1698 nastoupil na jeho místo dosavadní novoříšský převor Karel Kratochvíle. Jeho předchůdce mu přenechal rozestavěný klášter, jehož dostavbu Kratochvíle dovedl do zdárného konce. V roce 1700 se mu podařilo od premonstrátského kláštera v dolnorakouském Perneggu získat pro Louku uherská proboštství Jasov a Velký Varadín. Tento schopný opat, za jehož časů byla dovedena ke zdárnému konci obnova kláštera a jeho panství po třicetileté válce, zemřel v říjnu 1712.

Petr Eckl, historik JMM ve Znojmě

J. B. Werner, Pohled na loucký klášter, kolem 1730 (z knihy *BONUM OPUS: Premonstráti v Louce (1190-1784)*)

zmocnili protestanté a teprve po bělohorské bitvě byl opat propuštěn a nastaly opět staré pořádky. Opatu Jeronýmovi bylo dokonce vyplaceno tučné odškodné za utrpenou újmu.

Bělohorský vítěz, císař Ferdinand II., se svým věrným náležitě odměnil. V roce 1624 osvobodil Louku od nuceně dávký obilí a vína, kterou na klášter uvalil někdejší znojemský purkrabí Vilém z Roupova v době stavovského povstání. Ve stejné době byla **zrušena někdejší protestantská farnost u sv. Michala** a byl vytvořen jediný farní okrsek při hlavním městském kostele sv. Mikuláše.

Z nastalé situace se opat Jeroným neradoval dlouho. Zemřel počátkem dubna 1625 a jeho smrt předznamenala další neblahé okolnosti a události třicetileté války. Stopy působení jeho dvou nástupců – **Lukáše Vacký (1625-1629)** a **Jošta Kastorffa (1629-1632)** překryla nepokojná válečná léta. Až opat **Benedikt Lachenius**, který do Louky přišel poté, co se vzdal úřadu opata v dolnorakouském Gerasu v roce 1633, přinesl do kláštera kýžené hospodářské oživení a kulturní a duchovní vzpruhu. Byl prý znamenitým ekonomem a s podporou ge-

Salamnce. Jeho schopnosti jej předurčovaly k nelehkým úkolům a není tedy divu, že se o rok později stal i opatem premonstrátského kláštera sv. Vincence ve slezské Vratislavi a generálním vizitátorem řádu v habsburské monarchii. V roce 1656 byla louckým premonstrátům svěřena správa někdejších železných statků (Louka tak dosazovala v letech 1656-1700 své profesy do Konice). V době opatování opata Paula působil v Louce známý **hudebník a skladatel Jakub Kosař**.

Paulovým nástupcem na opatském stolci se stal v letech 1669/1670 **Norbert Pleyer**. Tento vynikající hospodář a učenek (byl doktorem teologie) se zasadil o **hospodářskou stabilizaci a majetkové zajištění** kláštera. Pokračoval tak v díle svého předchůdce. Tak byly ke klášternímu panství v roce 1660 připojeny koupí od Ferdinanda Březnického z Náchoda vsi Lechovice a Borotice, v roce 1662 byl zakoupen statek Budeč a hrad Rabštejn na jihozápadní Moravě, v roce 1663 ves Štěpkov a pustá Zahrádka a 1668 svobodný mlýn na Dyji u Tasovic. Opat nechal nově uspořádat klášterní archiv, podstatně rozšířil knihovnu a nechal opravit budovu semináře. Vel-

Tvůrci Fařiště vychází z utajení

Již 6 roků lákají čtenáře našeho zpravodaje na „FARNÍ HŘIŠTĚ“ manželé Květa a Pavel Lukešovi. Jejich zábavné a poučné hry zamotaly hlavu nejednomu luštiteli jejich křížovek a rébusů.

Na vaší práci pro farní časopis i pro farnost je vidět, že vás to i baví. Se čtyřmi malými dětmi asi není jednoduché najít čas a energii na práci pro farnost?

Květa: Baví! Řekla bych, že ze všech pravidelných příspěvateľů jsme obdrželi ještě ten nejméně náročný úkol. Jsme rádi, že alespoň takovým málem můžeme přispět znojenskému farnímu životu.

Pavel: K tomu bych přidal jeden ze svých oblíbených sloganů – život je otázkou priority. Takže se snažíme dle sil a možností přispět, ale je pravda, že ne vždy to jde podle mých představ. Snad je to ale alespoň trochu podle představ našeho Otce, který je našetřít milosrdný a shovívavý :).

Kde čerpáte inspiraci pro Fařiště?

Květa: Nejčastěji si sednu a čekám, že něco přijde. Při tom přemýšlím, co jsme použili naposled – zda bylo více obrázku nebo textu, cíleno pro menší nebo pro větší čtenáře. Další pojetí Fařiště se snažím volit tak, aby se to zase nějak hezky prostřídalo. Když už se blíží termín uzávěrky časopisu a stále ještě nemám nic na stole, volně přecházím ze sedu do kleku a modlím se k Duchu Svatému připomínajíc, že už není tolik času mě inspirovat. Obvykle ke mně Duch Svatý promlouvá skrze manžela. Ten často přichází v poslední chvíli jako "Deus ex machina" barokních oper – sestupuje ze své horní kanceláře našeho domu, aby mně nabídl řešení. Někdy si až říkám, proč kvůli takové maličkosti, jakou je rubrika Fařiště, prožívám takové "drámo". Ale prostě to tak mám. Nápad pak utřídím, namaluji, domyslím a předám svému Pavlovi k technickým úpravám. Ten pak výtvar přenesení do konečné digitální podoby a opatří Fařiště úvodním textem. Je to naše společná práce. Když si to v tom časopisu ještě tak nějak hezky sedne, máme z toho radost a vyhlížíme nové číslo na pultech kostelů.

Ve farním zpravodaji se podepisujete jako PaKLíci. Co tato vaše přezdívka nebo zkratka znamená?

Květa: Tuto zkratku používáme od dob plánování naší svatby. Je to slovo odvozené z našich počátečních písmen: Pavel a Květa Lukešovi + íci = PaKLíci. Slovo „pakl“ označuje více věcí v jednom balení. Protože my spolu tvoříme také takový balíček (Já + Pavel + Bůh + vše, co spolu jsme a co máme), líbí se nám toto označení používat obzvláště při podpisu naší společné práce.

Rodina „Paklíkova“ | archiv rodiny Lukešovy

Fařiště není vaše první zkušenost s tvorbou farního časopisu. Mnozí vzpomínají na Květinku z Louky. Zavzpomínejte taky! Jak Květinka z Louky vykvetla?

Pavel: Květinka vděčí částečně za svůj vznik právě farnímu zpravodaji. V té době totiž ještě nebyly časopisy pro věřící děti kromě Duhy moc k sehnání. Proto když odrostla skupina louckých mládežníků vyučování náboženství na základní škole a vytvořila spolčo, rozhodla se pokusně a ve stejném formátu jako zpravodaj vydat Květinku. Nulté číslo mělo úspěch a tak se rozvíjela naše redaktorská činnost. Já jsem u toho byl jako jeden z nejmladších, časem se tým různě obměňoval, ale celkem jsme fungovali asi 13 let a snad se nám za ten čas podařilo udělat někomu radost, přinést nějaké nové informace apod. Pak byla už ale nabídka časopisů v kostele značně širší, a tak s ubývajícími silami ubyla i potřeba Květinku vydávat. Pro zajímavost – o Marek Dunda říkával: Květinka se čte odzadu (bývaly tam vtipy) a hlavně se dá vybarvovat (tisk byl černobílý). A o Milan Vavro říkával o spolču: Jste elita! Ale musíte si dávat pozor, aby se z vás nestaly jelita!

Žijete na vesnici ve farnosti Konic. Nechybí vám město?

Květa: Nechybí, město je blízko a vzájemné sepětí s louckou farností je opravdu znát. Když jsme uvažovali, že bychom se jednou mohli ze Znojma přestěhovat do Konic, rozhodli jsme se nejprve navštívit nějakou místní mši, abychom věděli, zda tato farnost žije, nebo jen přežívá. Shodou okolností to byla mše poutní ke sv. Jakubovi. Byli jsme nadšení – kostel zaplněný, hřmotné varhany, z kůru vznešený zpěv Dvořákovy úpravy žalmu "Hospodin jest můj pastýř," plno kadidla, po mši koláčků a dechové hudby ke společnému posezení. Ačkoli jsme pak poznali, že většina poutníků byla z louckých farností, nikoli přímo z Konic,

z celé té poutní slávy se dalo poznat, jak jsou zdejší farníci přátelští, schopní a obětaví. Není jich moc, ale stojí za to. Moc si jejich přijetí a jejich až rodičovské péče o naši rodinu vážíme. Škoda jen, že mladých rodin s dětmi tu není víc, aby si naše děti nepřipadaly ve své víře tak osamocené. Na druhou stranu nás tento nedostatek nutí vyjít ven. Setkání s rodinami sousedních farností jsou pro nás nejen milá, ale v mnohém přínosná a obohacující.

Květi, ty jsi varhanice v Konicích a celkově se staráte o hudební doprovod ke mši svaté. Co tě nejvíce na varhanech těší? (Jaká je tvá oblíbená kancionálková?)

Květa: Když jsme před lety tehdejšímu místnímu knězi, otci Quirinovi, oznamovali, že se chceme nastěhovat do Konic, řekl nám: "Výborně, potřeboval bych tam varhanici a ministranta". Já jsem do té doby ale ještě nikdy za skutečnými varhanami neseďla. Za klavírem jsem se cítila doma, ale na varhany jsem si musela dlouho zvykat. Rozhodla jsem se, že jak se nastěhujeme do Konic, budu pravidelně chodit cvičit, abych se s tímto nástrojem více spřátelila a podhalila tajemství tolika pedálů. Jenže pak přišlo jedno dítě za druhým a já jsem poznala, že tomuto mému rozhodnutí bude těžké v tuto chvíli dostát. Takže v současnosti mně na varhanech nejvíce těší to, že mohu přispět svým málem ke společnému slavení mše svaté. Občas si jen postesknou, že On by si tu muziku zasloužil o něco velkolepější.

Oblíbená kancionálková: 712 – Klaním se Ti vroucně – tam jsem schopná i na nějaký ten pedál místy dupnout :-).

Jaký je váš recept na spokojené manželství?

Pavel: No, můžu soudit pouze z perspektivy našeho desetiletého manželství – základem je dodržet manželský slib. Když to

vezmu pozpátku – kde není věrnost, nemůže být ani úcta a kde není úcta, nemůže být ani láska. Ke každodennímu žití našeho slihu at' nám dopomáhá Bůh! Samozřejmě se osvědčila společná večerní modlitba, společné žité radosti i trápení, společné plánování dovolených i budoucnosti, nekonkurovat si, ale doplňovat se, vzájemná důvěra, nenechat hnit a zavčas si vyříkat skutečné nebo domnělé křivdy...

Velmi se mi taky líbí přirovnání – dnes lidi nejsou zvyklí věci opravovat a hned je vyhadzují, stejně jako ve vztazích. Naštěstí jsem povahou kutil a leccos umím opravit, tak snad mám do manželství dobrou kvalifikaci. Někdo taky říkal, že děti jsou jako zavařeniny lásky na pozdější časy a to my máme zavařeno vcelku dost. Ale hlavně jsem Květce vděčný za velkou toleranci a láskyplné objetí, a to i ve chvílích, kdy vím, že by mě nejspíš přetrhla...

K: Modlit se spolu, být spolu a plánovat spolu. A také mnoho lidí, co se za vás modlí. Klidně se přidejte :-).

Máte tedy nějakého společného koníčka?

Pavel: Díky dětem se naše záliby dost pro-

měnily a přizpůsobily, ale každopádně bych jmenoval hudbu, výlety do přírody, společné akce s partou 5 křesťanských rodin, se kterými slavíme od narozenin, zapíjení potomků až po společné prázdniny a za kterými jsme moc vděční... Dále bych pak také vyzdvihl třeba letní prázdniny s naším mini-veterán-karavanem zvaným ponorka (zkušenosti znají tyto doma vyráběné karavany z dob předrevolučních, pro nezkušené – taková ta pojízdná rakev za autem), se kterými jsme byli třeba až u Salzburgu a Rakušáci nestačili valit oči. Častěji ale jezdíme nadivoko po naší vlasti a určitý nedostatek komfortu dodává našim výpravám dobrodružný charakter. Jako když nám u Aše u ponorky za jízdy upadlo kolo, ale o tom zase třeba příště.

Co byste našim čtenářům popřáli?

Pavel: Důvěru v našeho milujícího Tátu, nezdolnou naději a také radost do každého dne, abychom mohli kolem sebe šířit láskyplné prostředí v často smutném a rozhádaném světě.

Ptala se Eliška Juráková

Květa Lukešová

Pochází z Višňového, vystudovala konzervatoř v Kroměříži a pedagogickou fakultu v Olomouci, obor hra na klavír. Než nastoupila na mateřskou „dovolenou“, učila na ZUŠ Znojmo. Ráda se věnuje hudbě, výletům do přírody, čtení, nějaké tvůrčí činnosti, ale momentálně hlavně svým 4 dětem ve věku od 2 do 7 let.

Pavel Lukeš

Pochází ze Znojma Louky a vystudoval VUT fakultu stavební v Brně, obor technické zařízení staveb. Pracuje jako 3D CAD konstruktér a koordinátor ve farmaceutickém průmyslu. Rád se věnoval létání, chození po horách, video audio tvorbě, hraní na kytaru a dalším asi 275 zálibám. Momentálně se ale hlavně věnuje dokončení rodinného domu, proháňání traktůrku po vinohradu a svým 4 dětem ve věku od 2 do 7let.

Stalo se před 100 roky: rok 1921 očima farních kronik a dobového tisku (část 2.)

Tentokrát si připomeneme události zaznamenané v českém regionálním katolickém týdeníku Ochrana, který poskytuje bohaté svědectví o náboženském životě našich předků. Mezi výjimečné události roku 1921 patřila zejména oslava 700 výročí františkánských terciářů spojená se svěcením nového kříže u kapucínského kostela. Za pozornost stojí také narůstající počet českých bohoslužeb. Mnohdy politicky a nacionálně zabarvené texty jsou ponechány v původní jazykové podobě.

Ochrana 3.2.1921

České pobožnosti postní u sv. Michala. O všech nedělích doby svatopostní je u sv. Michala ve 2 hod. odpoledne česká křížová cesta, ve 3 hod. české postní kázání, po kázání pak sv. požehnání.

Ochrana 17.2.1921

Cyklus českých kázání postních zahájil v neděli 13. t. m. odpoledne ve 3 hod. u sv. Michala známý a oblíbený český kazatel vldp. P. V. Bělohávek, O. Cruc. K Matce bolestné obrací letos vldp. kazatel mysl posluchačů svých. Mateřskou její lásku k nám, která ji činí naší vůdkyní k Bohu, líčil v kázání prvním. Trvalo hodinu, bylo zima a přec zůstali všichni až do konce. Ba nejen to! I přes požehnání a dlouhou píseň svatopostní! To mluví tak jasně, že při známé „zmlsanosti“ katolíků znojmských každé další slovo chvály je zbytečným.

Ochrana 24.2.1921

Ke sčítání lidu na Znojmsku. Vzdor velké agitaci k odpadu od katolické církve vystoupilo z celého obvodu hejtmanství Znojmského jen 36 osob z církve římskokatolické. Ve městě Znojmě pak přes agitaci soc. demokratů, Volné Myšlenky a nejřvavějších bratrů velké huby, národních soc., je hlášeno jen 450 vystoupení. K charakteristice dneška je, že mezi nimi není ani jeden Němec.

Ochrana 24.3.1921

České bohoslužby u sv. Michala ve Znojmě ve sv. týdně a o velikonočních. Velký pátek: dopol. o 9. hod.: vystavení Nejsv. Svátosti v božím hrobu; večer o půl 7.: velkopáteční pobožnost. Blá sobota: ráno o 6. hod.: vystavení Nejsv. Svátosti v božím hrobu; odpoledne ve 3 hod. vzkříšení. Boží hod a pondělí velikonoční ráno o 8. hod. růženec, na to zpívaná mše sv. Odpoledne ve 3 hod. zpívaná požehnání.

Ochrana 14.4.1921

Česká prosebná bohoslužba koná se v den sv. Marka v pondělí 25. t. m. o 8. hodině ranní u sv. Michala ve Znojmě. Katolíčtí rodičové! Vaším právem, ministerským výnosem vám zaručeným, jest žádati o dovolenou od školního vyučování pro vaše

Kostel sv. Michala při pohledu z Veselé ul. (20. léta 20. st.). Za první republiky centrum náboženského života znojmských katolíků.

dítky, aby se mohly zúčastnit pobožnosti této. Užijte práva tohoto a přijďte potom i se svými dětmi pomodlit se, aby nám dal Bůh lepší časy!

Ochrana 28.4.1921

Na křížové dny 2., 3. a 4. května bude u sv. Michala ve Znojmě vždy o 8. hod. ranní

sloužena mše sv., načež budou před vystavenou Nejsv. svátostí modleny litanie ke všem sv. s předepsanými modlitbami a konečně bude sv. požehnání. Celá pobožnost trvá ¾ hodiny, takže dítky školou povinné mohou, vykonavše svou pobožnost, o 9. hod. býti opět ve škole.

Ochrana 5.5.1921

Pouť do Tuřan atd. použijte těchto vlaků: Ve čtvrtek odjezd ze Znojma o 10. h. 38 min. a příjezd do Brna o 2. h., do Adamova o 3. h. 2 min. Odtud jde se na Vranov. V sobotu po prohlídce jeskyní a Macochy jede z Blanska po 5. hod., přijíždí do Brna kol 6. hod a jde do Tuřan, kde nocuje. V neděli návrat do Tuřan, odjezd z Brna o 2. h 25. min. a příjezd do Znojma o 5. h. 52 min. odpo.

Pouť do Milfroně [dnes Dyje]. V pondělí o prosebných dnech zavítali po dlouhé době zase poutníci do krásného poutního chrámu milifronského. Byli to farníci z Louky, vedeni osobně svým dp. farářem. Farní chrám milifronský stává se na přání nejdůstoj. p. biskupa a celého okolí zase poutním místem; lešení je odklizen a chrám je tudíž volný a přístupný poutníkům.

Česká pobožnost májová koná se letos každodenně u sv. Michala. Ve všední dny je o půl. 7. hod. večer růženec a o 7. hodině májové požehnání. V neděli je růženec o půl 3 odpoledne, ve 3 h. káže vldp. rada prof. Kirsche, o půl 4. hod. je zpívané požehnání a písně mariánské. Ve svátky mimo neděli je o půl 3. hod. růženec a ve 3 hod. jsou zpívané nešpory mariánské.

Ochrana 19.5.1921

Svátek Božího Těla, který připadá letos na čtvrtek 26. t. m., je svátkem zasvěceným přísně. Každý katolický křesťan je tedy v tento den povinen býti na celé mši svatě. Aby se katolíků české národnosti splnění této povinnosti umožnilo, bude na Boží Tělo po půl 8. hod. ranní sloužena mše sv. nejen u OO. kapucínů, nýbrž také u sv. Michala. Družičky shromáždí se vesměs v kostele kapucínském, kde po mši sv. seřadí se v průvod a půjdou ke kostelu sv. Mikuláše. Z tohoto kostela pak vyjde o tři čtvrtě na 9. průvod ke 4 oltářům, postaveným u OO. Kapucínů, OO. Dominikánů, na nám. Svobody a na Masarykově nám. u sochy P. Marie. Při průvodu i u oltáře bude se zpívati střídavě česky a německy. Proto bude průvod rozdělen dle národnosti na dvě části. Česky se bude zpívati u oltářů u kláštera kapucínského a na nám. Svobody. U těchto oltářů zůstane proto státi česká část průvodu a německá předejde. U druhých pak předejde česká část.

Dále žádáme katolíky české národnosti, by se zúčastnili průvodu v řadě a nespokojili se jen místem diváků. Jest-li kdy, pak platí hlavně o průvodu Božího Těla slova Kristova: „Kdo mne vyzná před lidmi, toho vyznám i já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích.“

Ochrana 26.5.1921

První sv. přijímání žaček I. dívčí školy obecné ve Znojmě bylo něžnou a tklivou, ale skutečnou náboženskou slavností českého katolického Znojma. Provázeny žačkami vyšších tříd i dospělými ubíraly se bíle oděné dívky za hlaholu sv. Michalského zvonu a písně k božkému Srdci do kostela sv. Michala, bohatě osvětleného a vyzdobeného zelení, obrazem mladosti, a bílými květy, symbolem nevinnosti. Za velebných zvuků varhan poklonily se svému Spasiteli, vyslechly poslední poučení svého katechety, načež se odebraly k hlavnímu oltáři. Zde po pozdvihování, když dámský kroužek dopěl sbor tlumočící vroucí touhu po Spasiteli, obnovily s hořícími svícemi v rukou křestní slib a zatím co dámský kroužek pěl nádhernou píseň k Srdci Páně, přijaly poprvé božského Přítele maličkových. Něžnou a tklivou byla slavnost tato! V mnohém oku zaleskla se při ní slza pohnutí! Kéž pohnutí toto nezůstane dojmem chvilkovým. P. Ambrož O.P.

Ochrana 2.6.1921

Boží Tělo ve Znojmě svojí velkolepostí předčilo všechny slavnosti tohoto rázu, jež byly pořádány léta minulá. Zrovna nadšení vlévalo se nám v srdce při pohledu na imposantní průvod družiček. Krásně vystavené oltáře a vzorný pořádek jak při průvodu tak i v kostele prozrazovaly porozumění a obětavost pořadatelů. Skvělá účast při Božím Těle svědčila o zájmu obecnosti znojmského obojí národnosti o věc katolickou.

Česká pobožnost k Srdci Páně koná se v neděli 5. června u sv. Michala, v 8 hod. ráno bude slavnostní kázání, o půl. 9 nato zpívaná mše svatá před vystavenou Nejsv. Svátostí. Mezi mši sv. po obětování zasvěti se přítomní slavně Božkému Srdci. Odpoledne ve 3 hod. je zpívaná litanie k Srdci Páně, slavné odprošení a sv. požehnání.

Ochrana 9.6.1921

Dámský kroužek pěvecký přednesl u sv. Michala při poslední májovce a při pobožnosti k Srdci Páně opět nové krásné sbory. Každý z těchto sborů byl novým důkazem, k jaké umělecké výši vospěl pod mistrovskou taktovkou p. rady prof. Kirsche za těch několik málo měsíců svého trvání.

Ze Znojma odchází P. Jar. Jeřábek, koop. u sv. Mikuláše za kaplana k nemocnému p. faráři do Pravlova. Doufáme, že jen na čas, a proto se s ním neloučíme. Vždyť ztratili bychom v něm nadšeného, obětavého spolupracovníka. Zvláště náš znojmský Orel ztratil by v něm duši svoji.

Ochrana 23.6.1921

Otevřený list p. Josefu Kuttovi, učiteli na Hradišti n./Znojmem. Podepsaní majíce na zřeteli nejdražší statky své: náboženské přesvědčení svoje i dítek, českost Hradiště, převratem znovu dobytého českému národu a českost fary a školy, žádají Vás tímto

zdvořile a spolu důtklivě, abyste, pamětliv těchto nejvyšších cílů, okamžitě zastavil všechny útoky proti římsko-katolickému náboženství, které v poslední době podnikáte ve škole i jinak na veřejnosti. Za Lidovou Jednotu a všechny katolicky smýšlející občany P. V. Bělohávek, t.č. předseda. Za všeoborové sdružení kř. čsl. dělnictva: Adolf Mikudym, důvěrník.

Česká pouť do Hlubokých Mašůvek koná se v neděli 3. července. O 6. hod. ranní bude u sv. Michala sloužena mše sv. po níž vyjde průvod na poutní místo. V Mašůvkách budou poutníci na kázání a sl. mši sv. Po odpoledním požehnání návrat do Znojma, kde se poutní pobožnost zakončí slavným požehnáním u sv. Michala. Bývala znojmská pouť do Mašůvek manifestací českého Znojma. Bude letos manifestací Znojma katolického?

Ochrana 30.6.1921

V Brně v nemocnici sv. Anny zemřel po druhé operaci vldp. rada P. Jos. Navrátil, farář na zámku ve Kravsku. Byl v Brně ve čtvrtek t.m. i pochován, daleko od nás, kteří jsme ho znali a pro dobrou upřímnou povahu i milovali. O.v.p.

Ochrana 7.7.1921

Pouť v Hl. Mašůvkách v neděli 26. června zdařila se skvěleji než minulá léta. Příhodně počasí přispělo k tomu. Tisíce poutníků, sta družiček, řada hudebních kapel ze všech stran svědčila, že lid náš cítí v nitru svém nábožensky, chce zůstatí Mariánským národem.

Ochrana 14.7.1921

P. Alois Capoušek O. Praed., konventuál zdejšího kláštera dominikánského, byl přeložen do kláštera v Uh. Brodě. Na jeho místo přišel P. Raimund Klabeček O. Praed., dosud konventuál v Litoměřicích.

Ochrana 21.7.1921

Quardiánem zdejšího kláštera kapucínského byl jmenován vldp. P. Paulin Krkoška. P. Bernardin Valášek byl přesazen do konventu litoměřického a P. Hroznata do konventu v Mostě.

Spolek sv. Vincence z P. pořádá ke cti svého patrona v neděli dne 24. t.m. v dominikánském kostele pobožnost. Ráno o půl 7. je slavnostní kázání české, o 8 pak německé. Po mši sv. o 7. hod. a po zpívané mši sv. provedou členové spolku sbírku ve prospěch místních chudých.

Ochrana 11.8.1921

Znojemští terciáři oslaví 700leté jubileum III. řádu sv. Františka Serafinského ve dnech 13., 14. a 15. srpna v kapucínském chrámu Páně a v klášteře téhož řádu. V neděli 14. srpna o tři čtvrtě na 8. hod. ráno bude sloužiti ředitel III. řádu P. Jaroslav Dočkal slavnou mši sv. V pondělí na den nanebevzetí Panny Marie budou konány v kapuc. chrámu Páně služby Boží dopoled-

ní v tom pořádku jako v neděli. Počátek ve tři čtvrtě na 8. hod. Odpoledne v pondělí o 2. hod. bude v refektáři kláštera řádová schůze. Po schůzi o půl 4. hod. započne za příznivého počasí na nám. Masarykově kázání P. Václava Bělohávků. Po kázání posvětí se před tímže kostelíčkem sv. kříž, na nějž obětavě podnikla sbírku sestra III. řádu Marie Vetchá. Kříž bude nově postaven na místě stářím schátralého kříže na památku 700letého terciářského jubilea. Po svěcení ukončí se slavnost o 5. hod. slavným požehnáním.

Ochrana 1.9.1921

Terciářská slavnost 700letého jubilea a svěcení kříže před znojemským kapuc. kostelíčkem byla velkolepá a nanejvýš dojemná. Kostelíček jen voněl lesní vůní kvítek a Jehličnatých věnců, jimiž jej pilně a dovedné ruce terciářek něžně vyzdobily. Oblíbený, Bohem nadaný kazatel, P. Václav Bělohávek, jenž kázal po slavných českých službách Božích v neděli a na den nanebevstoužení Panny Marie, své posluchačstvo seznamoval se sv. Františ. Serafinským, zakladatelem III. řádu, tak poutavě a mocně, že zahořela srdce věřících láskou k tomuto velikému, populárnímu světcovi, chudákovi z Assisi.

Slavnost vyvrcholila v den nanebevstoužení Panny Marie odpoledne dlouhým průvodem po náměstí Masarykově kolem sochy Panny Marie k novému kříži na téžže náměstí a **svěcením kříže**. Zde pronesl opět P. Václav Bělohávek mohutným hlasem svoji uchvacující a přesvědčující řeč, těšící se pozorností mnohasethlavého zástupu. Též i německý kazatel Karel Glaninger promluvil tklivou řeč o kříži jakožto o vítězství v nynější době proti Ukřižovanému bojující. Případně bylo poděkování družičky sleč. Mařenky Frýbové, gymn. studentky, kazateli a ostatním duchovním, jež krásně u kříže po jeho vysvěcení P. Václavem Bělohávkem přednesla. Kříž pořízen byl za milodary věřících. Jeho zhotovení vzal ochotně a nezištně na sebe p. stavitel Všečetka.

Ochrana 8.9.1921

Pout' do Hlubokých Mašůvek. V neděli 11. září o 6. hodině ráno bude pro poutníky sloužena mše svatá u svatého Michala, načež vyjde průvod na poutní místo. Ve 4 hodiny shromáždí se v kostele družičky, které nešly do Mašůvek a půjdou před půl 5. hodinou s knězem naproti poutníkům. Po návratu do kostela sv. Michala jest oběť a po ní požehnání.

Nový školení rok ve Znojmě zahájen byl katolickým žactvem letos důstojně. Žactvo škol obecných i měšťanek shromáždilo se o půl 8. ráno ve svých školách a odebralo se pod dozorem panů katechetů do kostela kapucínského a u sv. Michala, kde pro ně byly slouženy slavné bohoslužby. Při těchto zpíval opět poprvé po prázdninách dámský pěvecký kroužek.

Dp. Antonín (P. Pavel) Masák mrtev. Po půlnoci na úterý 30. srpna 1921 zemřel v 52. roce věku svého spirituál u Alžbětinek na Starém Brně raněn mrtvicí. Nebožtík byl v letech 1900-07 kvardiánem zdejšího kláštera kapucínského. Výzdoba kapucínského kostelíčka je jeho dílem, jak hlásá latinský nápis pod kruchtou. V českém překladě zní: „Mne, palác královský, dal pěknými malbami ozdobiť P. Pavel, kvardián v r. 1904.“ Pro pořádek, zpěv liturgický, oslavu bohoslužeb nelekal se žádných výloh a obětí. Býval také katechetou na odborné škole hrnčířské a hospodářské, hledaným zpozděním a roztomilým společníkem. Za něho býval klášter střediskem společenského života, kde různé stavy: kněžstvo, učitelstvo, úředníci, měšťané a důstojníci se v přátelské dohodě bavili. Neblahé okolnosti rodinné přiměly ho zažádati o dispens řádovou. Po krátkém kaplanování v Křížanově jmenován byl spirituálem Alžbětinek na Star. Brně, kde vykonal obrovskou práci.

Ochrana 22.9.1921

Oslava 1000 výročí smrti sv. Ludmily konala se v neděli 18. t. m. u sv. Michala. Po slavnostním kázání vldp. rady Kirsche byla zpívána mše sv., při které zapěl dámský kroužek povznášející skladby. Při odpoledním požehnání přednesla slečna Melánka Benáčková za doprovodu mladistvých naší varhanice sl. Friebovy nádhernou píseň k matce Boží.

Ochrana 6.10.1921

V neděli dne 2. t. m. večer **zemřel** ve zdejší dominikánském klášteře po dlouhé nemoci ve věku 59 let **fr. Florián Malachta**, bratr lajk tétož řádu. Pohřeb konal se ve středu ráno na zdejší městský hřbitov.

Říjnová pobožnost česká koná se letos poprvé ve Znojmě a to v kostele sv. Michala. Zahájena byla v sobotu 1. t. m. slavným požehnáním u krásně ozdobeného a nádherně osvětleného hlavního oltáře. Při požehnání zapěl dámský kroužek velebnou a dojemnou píseň ku cti Marie Panny. Růžencová pobožnost koná se každodenně večer o 6. hod., kdy počíná růženec. O půl 7. nato je zpíváno požehnání. Každou neděli v říjnu počíná pobožnost odpoled. o půl 3. hodině, ve 3 nato je kázání a o půl 4. zpíváno požehnání.

Na památku sňatku své dcery Gabriely s p. Dr. Charvátém věnovali chvalně známí podporovatelé českých bohoslužeb ve Znojmě, manželé Antonín a Marie Novotných, **nádhernou ozdobu k soše Matky Boží Svatohostýnské v kostele sv. Michala**, čímž obohatili krásný tento chrám novou ozdobou a přispěli velmi k okrase a povznesení tamních českých bohoslužeb.

Ochrana 3.11.1921

Den Svobody ve Znojmě utrpěl mnoho mobilisací. Slavné bohoslužby u sv. Michala byly však navštíveny tak, že kostel byl naplněn do posledního místa.

Ochrana 22.12.1921

České bohoslužby o vánocích u sv. Michala ve Znojmě. Na Boží Hod: ráno o 5. hod. je zpívána jitřní se staročeskou koledou. Na to budou slouženy tři tiché mše sv. s koledami. Odpoledne o 2. hod. pobožnost betlemské cesty a nato ve 3 zpíváno požehnání s poslední sbírkou na jesle. – Na sv. Štěpána a Nový rok je pořad dopol. bohoslužeb jako v jiné neděle a svátky. Odpoled. je ve 2 hod. pobožnost betlemské cesty a nato zpíváno požehnání.

Ochrana 29.12.1921

Vldp. P. Augustin Strnad, převor dominikánského konventu znojemského, horlivý a oblíbený kazatel a zpovědní, byl **jmenován radou biskupské konsistoře brněnské**. Konečně projevilo tedy nekompetentnější místo své uznání knězi a řádovému představenému, jemuž čeští katolíci znojemští vděčí za ustálení a povznesení českých bohoslužeb jak v kostele dominikánském, tak u sv. Michala.

Sylvestrovská pobožnost česká koná se v sobotu 31. t. m. večer u sv. Michala. O 6 hod. káže vldp. rada prof. Kirsch, načež je požehnání s chvalozpěvem „Bože chváleme tebe!“

Krásný požitek duševní připravila zdejší tělocvičná jednota Orel spolu s Lidovou jednotou svým členům a četným milým hostům, svémš. dne 26.t.m. v sále Besedy **vánoční hru „Bůh „láska“ v jesličkách“**. Nadmíru šťastnou byla myšlenka P. Ambrože Podhradského, vzdělavatele Orla a jednatele Lidové jednoty, uvést na scénu hru takovou. [Hra byla provedena celkem 4 krát ve dnech 26.12.2021 a 1.1.2022.]

Ochrana 5.1.1922

České bohoslužby vánoční u sv. Michala naplnily prostranný tento chrám o svátcích, na Nový rok a na sv. Sylvestra katolíky české národnosti. Kostelem zdobeným zelení smrčků a krásnými, umělecky provedenými jeslemi, vanula v těch dnech čistá a radostná nálada vánoční zvyšovaná krásnými koledami přednášenými dámským pěveckým kroužkem řízeným vldp. radou prof. Kirschem.

Provedení výpravné vánoční hry „Bůh „láska“ v jesličkách“ členstvem znojemského Orla a Lidové jednoty setkala se s netušeným úspěchem hmotným i mravním, jak svědčí mnohostranné výzvy a žádosti, bychom představení opakovali po páté a po šesté. K úspěchu tomuto dopomohli nám nejen účinkující, nýbrž všichni, kdož nám při této příležitosti přispěli radou, dary látek a zapůjčením různých requisit, šitím krojů, obstaráváním zvaní a předprodejem vstupenek, práci na jevišti, službou pořadatelskou, pomocí při přípravě účinkujících k vystoupení atd. (Jan Pavlík, star. Orla a předs. Lid. jednoty.)

Uspořádal Ondřej Lazárek

VÝROČÍ

26. prosince oslavíme 270. výročí narození **sv. KLEMENTA MARIA HOFBAUERA** (1751-1820). Jan, jak znělo křestní jméno sv. Klementa, se narodil v Tasovicích v národnostně smíšeném manželství řezníka Pavla Petra Dvořáka pocházejícího z M. Budějovic a Marie roz. Steerové. V převážně německých Tasovicích přijala rodina německou podobu jména Dvořák – Hofbauer. Sv. Klemente, oroduj za svůj rodný kraj i Evropu!

10. ledna uplyne 320 let od narození ve Znojmě činného významného barokního sochaře **JOSEFA WINTERHALDERA ST.** (1702-1769),

mj. tvůrce kazatelen v kostele sv. Mikuláše a sv. Kříže.

19. ledna si připomeneme 110 let od narození **P. JAROSLAVA JOSEFA FRKA OP** (1912-85), který v letech 1948-50 a 1968-78 spravoval farnost sv. Kříže. Narodil se v Třeběšicích, na kněze byl vysvěcen v r. 1937. Pohřben je v dominikánské hrobce na znojemském hřbitově. RIP

25. ledna uplyne 110 roků od narození **Mons. JOSEFA NAVRKALA** (1912-2003). Kněžské svěcení přijal v roce 1936. Působil v Mikulově,

Modřicích, Mutěnicích, v Brně na Petrově, Hodonicích, Olbramkosteletě, Starém Hobzí a Lechovicích. 3,5 roku byl z politických důvodů vězněn a dlouhé roky nesměl vykonávat duchovní službu. RIP

5. února uběhne 110 let od narození **R.D. JOSEFA STRII** (1912-91), který v letech 1950-52 působil jako kaplan a následně do roku 1958 jako správce farnosti sv. Kříže ve Znojmě. Na kněze byl vysvěcen v roce 1935. V letech 1958-60 byl z politických důvodů vězněn a následně nesměl do r. 1965 vykonávat duchovní službu. RIP

Pozdravy z Afriky

Již tradičně dorazila na konci roku do naší redakce zpráva z Ugandy od Andrewa Mukasy. Andrew je chlapec, kterého můžeme díky výtěžku z prodeje zpravodaje dlouhodobě přes projekt Adopce na dálku podporovat ve studiu.

I Ugandu stejně jako celý svět postihla pandemie nemoci Covid-19. Lockdown v odlehlých částech země děti snášely těžce – neměly např. připojení k internetu či jim nebyly distribuovány oficiální studijní materiály. Díky projektu Adopce na dálku se našťastí s těmito dětmi podařilo udržet

kontakt, dětem bylo zajištěno nejen vyučování, rodiny dostaly i potravinové balíčky, případně jim byla zajištěna zdravotní péče, pokud místní obyvatelé pandemie osobně zasáhla.

Z výtěžků všech darů je také možné vybavit IT učebny a posunout tak úroveň výuky zase o kousek výš.

K souhrnnému dopisu Arcidiecézní charity byl připojen i osobní vzkaz Andrewa pro všechny naše čtenáře: *Milí! Jsem moc rád, že Vám můžu napsat. Jak se Vám daří? V Ugandě se máme docela dobře, přišlo*

deštivé období a prší velmi silně téměř denně. Moc děkuji za všechny studijní materiály, které se ke mně díky Vám dostaly. S učením mi pomáhá pan učitel Nelson a myslím, že mi to docela jde. Také děkuji za vánoční dárky – dostal jsem krásné modré umyvadlo a růžový ručník. Hygiena bude zase o trochu lepší!

Tento měsíc také slavíme 59. výročí nezávislosti Ugandy, na oslavy se moc těším.

Přeji všem krásné Vánoce a šťastný nový rok. S nejsrdčejším pozdravem

Andrew Mukasa

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farišťáci!

Nastává doba, kdy není vůbec od věci oprášit znalost názvů koled, které již v brzkou budeme prozpěvovat u jesliček. Poznáte je, i když je napsal technokraticky smýšlející autor? Uvnitř vánočních ozdob najdete nápovědu.

Vaši PaKláci

Spoluobčané původem z jižní oblasti Rumunska se postarali o dostatečnou výživu chovného brava.

Část dne, kdy se místo nachází na odvrácené straně zeměkoule, a vyznačující se minimálním akustickým tlakem.

Obsedantně kompulzivní nutkání opustit teplo domova a vyrazit na konkrétní místo na Blízkém východě.

Bod v čase na pomezí dne a noci, známý svou charitě, se stal objektivní skutečností.

Já bych rád k Betlému
Štědrej večer nastal

Chtíc aby spal
Tichá noc

Pásli ovce Valaši
Jak jsi krásné neviňátko

Narodil se Kristus Pán
Hej mistře!

Vyjádření údivu nad fyzickými rysy osoby, která má neposkvrněný trestní rejstřík.

Volání na největšího experta, aby se rychle uvedl do bdělého stavu.

Zbožné přání matky vydávající harmonizující zvukové vlny, aby uvedla dítě mužského pohlaví do stavu regeneračního bezvědomí aneb přání každého rodiče malého dítěte po 24. hodině.

Informace pro zanesení do matričních knih.

Kalendář akcí

V případě nepříznivé epidemiologické situace může dojít ke změně programu akcí. Sledujte webové stránky farností.

Adventní roráty – po, út, čt, pá v kostele v Louce v 6.30 h

11.12. **Adventní koncert v Louce** v 17 h - Duae Tastae Cantantes So (vokální kvartet)

13.12. **Biblická hodina** od 18.45 h na faře u sv. Kříže

18.12. **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA** na faře v Louce od 13 do 17 h, provází P. Ladislav a sr. Viannea, přihlášky na: xbublanoo@seznam.cz nebo sestraviannea@gmail.com (při nepříznivé epidem. situaci bude probíhat on-line)
Tento rok sme přežívali so sv. Jozef, nechajme sa ním viesť, aby nám pomohol pripraviť miesto pre narodenie Spasiteľa v nás, ktorý je našou nádejou a záchranou.

Adventní koncert v Louce v 17 h – Znojenské žestě a hosté Musikschule Retz

BETLÉMSKÉ SVĚTLO dovezou skauti už v sobotu 18.12., od 19.12. bude v kostele sv. Mikuláše i sv. Kříže k dispozici, slavnostní přivítání s průvodem se konat nebude

Příležitost k VÁNOČNÍ SV. ZPOVĚDI v kostele sv. Kříže bude v posledním adventním týdnu od 20. - 23.12. vždy od 16 do 18 h.

5. ledna 2022 od 8.00 do 16.00 nabízí MUDr. Dominik Bláha pro všechny zájemce **očkovaní proti Covid-19 bez nutnosti předchozí registrace** - Dr. Milady Horákové 3687/10 (Za celním úřadem). K dispozici budou vakcíny Pfizer a Moderna.

8.1. **TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA** v Příměticích, Kuchařovicích, Mramotičích a Kravsku v 9 h **mše sv. s požehnáním koledníkům**

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC V LOUCE

28. 11. 2021 – 9. 1. 2022 v kostele v Louce:

soboty, neděle a svátky 14.00 – 16.30

27. 12. a 30. 12. 14.00 – 16.30

24. 12., 31. 12. 14.00 – 16.00

Mimo pravidelnou otvírací dobu je prohlídka možná po dohodě s p. Antonínem Valenou (tel. 732 838 875).

27.2. **TRADIČNÍ DĚTSKÝ KARNEVAL** v Louce v 15 h Ne

POKRAČOVÁNÍ PŘÍPRAVY NA BIŘMOVÁNÍ

Každý pátek do Vánoc v 19 h v sále kláštera na Dolní České (biřmování se plánuje na začátek června 2022)

OTVÍRÁME SPOLEČNĚ PÍSMO SVATÉ

Každé druhé pondělí od 18.45 h na faře u sv. Kříže se společně setkáme, abychom se modlili s Božím Slovem (nejbližší setkání 13.12.). Čtení Písma Svatého, meditace a sdílení jsou pro nás pramenem, ze kterého čerpáme sílu pro náš každodenní život. Na setkání se těší Sr. Viannea.

Každý první pátek je v kostele sv. Kříže od 15 do 17 h adorace a příležitost ke sv. zpovědi

Adorace, svátost smíření každý pátek v kostele Louce od 15 h do 16.15 h

Svátost smíření, sv. přijímání a adorace každou sobotu od 16 do 16.30 h v některé z farností: Hnanice, Šatov, Havraníky, Konice

On-line mše svatá každé úterý z loucké farní kaple v 18 h – mimo slavnosti

Dětské mše svaté v Louce – každou první středu v měsíci v 18 h

NA KONCI ROKU VELIKÉ PODĚKOVÁNÍ VŠEM,

kdo se angažují ve farnostech při vyučování, ve společenstvích, při liturgiích, opravách, údržbě a výzdobě kostelů, díky za všechny dary pro

církev a kostely, díky také dominikánskému řádu za vánoční stromy a dar klášternímu kostelu. Díky za podporu Městu Znojmu, JM kraji a Ministerstvu kultury. *Mons. Jindřich Bartoš*

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

	24.12. Pá	25.12. So	26.12. Ne	31.12. Pá	1.1. So	2.1. Ne	6.1. Čt	9.1. Ne
sv. Kříž	16 h 22 h	8 h 10 h	8 h 10 h	17 h	8 h 10 h	8 h 10 h	16 h 18 h	8 h 10 h
sv. Mikuláš	13:30 15 h 24 h	9 h	9 h	15 h	9 h	9 h		9 h
sv. Jana Křtitele							8 h	
Penz.Va nčurova	9 h							
Louka	16:00* 21:30	8 h	8 h	16 h	8 h	8 h	18 h	8 h
Havraníky			11:15		11:15		16:30	11:15
Hnanice	17 h*	9:45				9:45		
Konice		11:15				11:15		
Šatov	23:00		9:45		9:45			9:45

* pro děti / 26.12. při všech mši svatých obnova manželského slibu / 31.12. poděkování za minulý rok / 6.1. žehnání vody, křídly, kadidla

MODLITBA ZA NOVÉHO BRNĚNSKÉHO BISKUPA

Bože, Dobrý pastýří, svěřujeme ti jmenování nového brněnského diecézního biskupa a prosíme: veď mysl Svatého otce i všech, kteří nesou za tuto volbu odpovědnost. Dej nám takového biskupa, který bude tvým obětavým a věrným služebníkem a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je k prospěchu Božího lidu i celé církve. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Kontakty na znojenské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo

Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo

Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo

Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo

duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš

tel.: 603 290 082, e-mail: jindrichbartos@seznam.cz

kaplan: R.D. Jaroslav Jurka

tel. 776 522 587, e-mail: jardajurka@seznam.cz

web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka

Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo

duchovní správce: R.D. Ladislav Bublán

tel.: 605 186 648, e-mail: xbublanoo@seznam.cz

web: www.farnostlouka.cz, e-mail: info@farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice

Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice.

duchovní správce: R.D. Jindřich Čoupek, tel. 731 402 652

kaplan: R.D. Marek Coufal, tel. 722 752 154

e-mail: farnostprimetice@seznam.cz

web: www.farnostprimetice.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště

Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo

duchovní správce: P. Josef Hudec O.Cr., tel.: 732 586 126

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo /2021 vyšlo 10/12/2021 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla: 20. února 2021.**